

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrške Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELJO.

Štara Novina na leto je vsakoml na njegov zaslov 8 K.
Štara od deset vee 6 K.

Naročniki k Novinam brezplačno dobijo vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar Srca Jezušovega.“

Štara ednoga drobca je doma 10 šterov.

VREDNIK

KLEKL JOZEF

pleb v Belenoh, NAGYDOLÁNY, Vasmegeye.

K temi se more pošilati naročninam i vsi dopisi, ne
pa v tiskarno ali v Crenšovec.

Lastnik i izdajatelj Novin i Marijinoga
Lista je Klekl Jožef vp. pleb. v Cren-
sovcih, Cserföld, Zalamegeye.

I nedela po vüzmi.

Jezuš je na vüzemsko nedelo od mrtvih stano i se je skazo Mariji Magdalenii, skazo se je Petri, skazo se je dvema vučenikom, šteriva sta se že domo napotila v Emmaus, skazo se je vküp spravlenim vučenikom. Skazo se je njim večer. Na ednok se je samo med nje postavo, dveri so zaprte bile, ar so se apoštolje bojali židovov. Vučenicke so se veselili, da so vidili Jezuša. Da bi se bolje prepričali, pozvao je, naj poglednejo njegove rane na rokah i nogah i naj se jih doteknejo. Naj vse dvojnost odide iz njihovega srca, vživao je hrano, štero so pred njega postavili.

Potom je njim pravo: Kak je mene poslo Oca, tak vas jas pošljem. I kak je to pravo, vdehao je na nje i pravo njim: Vzemite Dūha Svetoga! Kem odpūstite grehe, so odpūšćeni, kem pa zadržite, so zadržani. S temi rećmi je Kristuš apoštolami dao oblast grehe odpūstiti, ljūdi s Bogom miriti. Za zalogo je njim dao Dūha Svetoga, on je, ki po vami, liki sredstvah, deli ljudem odpūšćenje grehov i spravićanje.

Kristuš je apoštole za sodce, za sodnike postavo, da grehe odpūstijo ali zadržijo. Sod se ne more povedati brezi priskavanja, brezi razgovarjanja. Zato pa grehšnik more svojo dūšo odpreti, more se spovedati. Kak z toga vidimo, spoved je Kristuš nastavo.

Kda se je Jezuš na vüzemsko nedelo apoštolom skazo, je Tamaš ne bio navzoći. Drugi den so njemi apoštolje pripovidavali, da so vidili Gospoda. Tamaš je ne vervao. Pravo je, da či ne bode vido Jezušove rane na nogah i rokah i ne dene roko vu rano na prsah, — ne bode vervao. Tamaš je že na poti bio, da vkraj spadne od Jezuša. Nego Jezuš ga je ne pūsto.

Za dosta žalosti je meo, da je Judaš od njega na veke vkraj spadno.

Na osmi den se je znović skazo vküp spravlenim apoštolom, Tamaš je tūdi navzoći bio. Kristuš je njemi pravo: Se hodi. Deni tvojo roko vu moje rane. Ne bode več neveren, nego veri. Tamaš je na kolina spadno i pravo: Moj Gospod i moj B. g.

Jezuš je Tamaša vu miloščo nazaj vzeo, nego pokarao ga je: Ar si me vido. si vervao, blaženi so, ki so ne vidili pa so dūnok vervali. To se nam pravi, ki navuk materecerkvi od Jezuša, ki je od mrtvih stano, mećno verjemo. Poleg teh rećih velki je zaslužek onih ki brezi toga, da bi vidili, vu Kristušovom odićenom vstanenji verjejo.

Znate zdaj že, ka je Vüzem?

Vüzem je vūpanje i veselje. Apoštolje so se žalostili, Kristuš se je njim skazo i so se veselili. Dva vućenika sta štela na svoje delo domo iti, Jezuš je njiva nazaj spravo. Tamaš bi skoro neveren postano, Kristuš ga je ne pūsto, da bi blodo, nazaj ga pripelo vu društvo apoštolov.

Vüzem je odpūšćenje. Kristuš nas je rešo, odkūpo od greha. Svoje vućenike zagotovo, da je vse pozabljeno. Dao je njim oblast, da kršćenikom odpūstijo grehe. I ta oblast vu materecerkvi je od apostolov na pūšpeke i pope prek zišla i zdaj itak se vam predga odpūšćenje i vu spovedi se vam deli odpūšćanje vseh grehov.

Odpūšćenje je boža misel. Sam Kristuš je njo na svet prineso i s svojim goristanenjom je potrdio, da odpūšćenje je ne — liki pri ljudih samo guć i reć, nego je dejanstvo i resnica.

Vüzemske svetke smo vredno obhajali, či nam Jezuš, ki je od mrtvih stano, i nam delio rešilno reć: Odpustim ti.

Mir. — Bojna.

Na francuško-belgijskom bojišći je vūvdarilo s strahom čakano bitje. Topniškoga boja se je vdeležila i naša artilerija. Nemci so to pot ob prvim rabili morilno sredstvo: gumijove krugle napunjene s strupenimi plini (ćemerni gazi) štere mećejo na sovražnike. — Strelni jarki so puni mrtvih, štūki so ostavljeni i okoli njih ležijo topničari od gazov omamleni.

Nemška diplomacija je doživela znović novo neprijetno odkritje: na den je dana spomenica (pismo) bivšega nemškoga poslanika v Londoni, ki šće dokazati, da je zdajšnje bojno štela i prizorila Nemćija.

26. marc. Francuško veliko bitje dalje drži. Z Flandrškoga i Taljanskoga ta potegnjene angluške divizije i Francozi s velikim napadom so se vrgli pred nemške ćete. Nemci so je zbili. Ka so angluši lani s bitjom več tjednov posvojili, so zdaj nemci vu treh dnevah nazaj dobili.

Zvūn toga da so nemci prek vdarili sovražno linijo, — z dalećine 120 kilometrov na Pariz granate pošilajo. Vsako 15 minuto spadne edna granata. Celo neverjetno delo. Prebivalci francuskoga glavnoga varaša so na pobegi.

Tak se ćuje, da vsaki strelaj pride na 20,000 koron. Eden štūk od 20 več strelajov ne more dati, potem jih več more biti.

Na Francuškome bojišći 11 milijon ljudih stoji proti eden drugomi.

Ćasniki pišejo, da so se Nemci na zdajšnje ofenzivo 3 mesece pripravljali. Zaćetkom februara se je odredilo, naj bo ponoći od 20 do 21. marca vse pripravljeno: na minuto natanćno so vse pripravili.

Pogodbe s Rumunom se že vu pa-

ragrafe vzete. Vu najkračšem vremeni se podpišejo. Eden del rumunske armade je že razoroženo.

27. marc. Na Francuškem bojišči Nemci naprej idejo.

28. marc. Na francoškem bojišči so anglosi nove divizije vrgli vu bitje.

Nemški vojskovodi so zadovolni, ka so do zdaj dosegli. Nego opominajo ljudstvo, naj se ne dajo prek preveč velkomi vüpanji. Zdajšnja ofenziva je samo začetek onoga, ka de se potom toga godilo.

Franzuški ministerski predsednik je objavo, da se položaj svetlo pred nas postavlja. Približava se čas, da francoške reserve vu delo stopijo. Vüpa se, da Nemci ne dosegejo svojega cilja.

Časniki so glas prinesli, da so ukrajinske čete glavno mesto Ukrajne, Odeso od nemcov nazaj vzele. Drugi den so pa za laž imenivali te glas. Naše i nemške čete v Ukrajni napredüjejo i vu bitji stojijo s armadov Kornilova.

29. mare. Francozi i anglosi so nadaljavali svoje obüpnje protinapade. Do zdaj so Nemci vlovili 70 jezer možov i porobili 1100 topov. — Eotentenamerava bojno nadaljavati, njeni bojnicilji itak stojijo: Osloboditev Elsalotringe, Belgijskoga, Taljanskoga i Poljskoga.

V noči od 18. na 19. marca sta dva nemškiva vojakova pobegnola k sovražnikom i sta objavila poveljstvu pripravleno ofenzivo Nemcov. Izdajalstvo je že kesno prišlo, sovražnik si je dosta pomočti ne mogo: 21. so Nemci že napadali. — Ka je s poljskov armadov, ne moremo znati. Zda da glas od sebe poljski general Michelis. Na Ruskom je vu Besarabiji, 60 jezer vojakov ma. Šče nazaj iti na poljsko, nego prve se more v red spraviti s poveljstvom (komando) nemške i avstrijsko-ogrske armade.

30. marc. Eden strelaj nemškoga daleč nosečoga štüka je v Parizi na velki petek v edno cerkev včesno. Sedemdeset ljudi je marlo, devetdeset jih je vraženo, med njimi dosta žen i dece.

Nemci napredüjejo na francuškem bojišči.

Na dopüsti.

Dragi Edvard!

Tvojo dopisnico, v šteroj mi naznanjaš, da se podaš naskori domo, sam sprijao. Hvala na jo.

Vüпам se, ka se dobro počütiš doma. Povem ti, da sam še nikdar ne tak lepo porábo dopüstni čas, kak zadnji dopüst. Večkrat sam šo k Müri i sam gledó v njene skrovne, mistične

globine i nje sive valovje. Da, samo modro nebo je razlilo svojo lepoto v njo i pila je lepoto z lepoga zvezdnatoga večera pri vzhajajočem sprotoletji. Lepo vrbje. kak morske vile, se oglejüje v njé površji. Što se ne bi veselilo i čüstvovao pri toj lepoti?! I koga je ta zemla, te nebesni ogratek na zemli? Naša. Naša pri Bogi i po naravni pravica je naša. Mi smo prve bili gospodje na toj zemli, kak drugi narodje . . .

Lipe na sredini naših starih vesnic so žalostne, zakaj nekda se je zbirala naša mladina pod njimi, prepevajoč slovenske pesmi i plesajoč kola, pa oh, zdaj divja larva i čardaš se razlega po naših dolaj.

Pa ne obvüpajmo, Bog je s nami i sreča junaška. Ve že pesnik pravi:

„Prost (sloboden) more biti, prost
moj rod,

Na svojoj zemli svoj gospod;

Tako sam se Bigi zakleo

Svet' dug s prisegov sam prevzeo.“

Je li, dragi Edvard, ka človek vse i nači misli. kak pred bojnov. Pa kak ne, ve se prej, zlato v ognji čisti i vu trpljenji se je očisto naš düh i razum razbistralo pa vola vtrdila. To nam svedočijo vnoga pisma vojakov vu naših „Novinaj.“

Ti tüdi zdaj prideš med naše slovensko ljudstvo. Li spoznavli ga i vide bodeš da:

„Lepši, slovnejši usod

Je vreden rod, ki biva tod.“

Veseli i srečen boj na dopüsti i tüdi Tvoji domači se naj veselijo.

Pozdrav Tebi i vsem domačim od prij.

Februar 2. 1918.

Ivana.

Edno pa drugo.

Vert je najimo hlapca. Naprej je prišlo, ka vse zna. Pravo je, da je na sprotoletje prvo delo ploti popravlati, sečo čistiti.

Poleg te stare navade sam okoli še seče, kde trbe kaj graditi. Dosta je lükenaj bilo. Na našem goričkom je samo dosta poti i graik. Naš goričanec nika dosta ne gleda, hajdi, kde šteč samo prek. Na ravenskom bi njemi nege vküp zmlatili, či bi on kde šteč grajke i plotov prek skako.

Kak pravim, okoli seče sam hodo. Na ednok samo v pamet vzemem dva ftiča. Skakala sta po vejka, eden v eden kraj, drugi vu drugi kraj. Tü nindri gnezdo si redita. Eden je bio prosti, drugi pa lepo rudečo püto meo. To je mogo samec biti. Jas ga ckrstim

za rudečo pütaša. Slobodno pitaš koga šteč, imena ti ne de znao povedati. To je že tak v naših šolah. Včijo se od elefanta, od opic, od leoparda, nego naše stvari pa ne pozna. Nöñč senice, stonabice ne. To pa celo ne, kakšo vlogo igra vu božjoj naravi, je li več je človeki na pomoč, kak na kvar.

Tak se zgodi, ka mi šolarje tožijo ednog, ka je ftiča bujo.

Lüčo ga je? pitam.

Lüčo ga je.

S kem?

S kamnon.

Pa kakši ftič je bio, pitam dale.

Žuti.

To je strnabica bila. Ste to že vi čüli. Kaj pa čüli, te bi me ne tak debelo gledali.

Nego skoz na drugo dela zavdarim. Ščem praviti, da sam jas mojega rudečo pütaša na hitroma tam nihao. Ne sam ga moto. Kjer mi zna pobegnoti vu sosidovo sečo pa ne mo meo gasta spevajočega. Ovo leto me je eden tak povrgo. Že je na gnezdi sedo, jas bi rad znao, ka je za ednoga. Ne je zleto z gnezda, nego me je je samo milo gledó. Drugi den sam ga znovič šo gledat, gnezdo je prazno bilo, samo mrzle bilice so vu njem bile. Moj ftič je pobegno. Od tistoga mao se bojim vu oči ftiča gledati. Pa či mi štoj pravi, da je tü ali tam gnezdo, vkraj ga velečem i njemi prepovem, da bi dosta hodo okoli.

Zapüščeno gnezdo, mrzle bilice! To so žalostni dogodki. Kjer kakši razbijač je ftiča lüčo ali ga je mačka zahodila . . .

Kelko takših zapüščenih gnezd čaka naše voake zgrabljene. Žena k drugomi prevrgla . . .

Pa kak zna ništarna žena ešče braniti svoj bloden stopaj.

— Ka de s tem detetom?

— Mož de hrano, pravi na kraci.

— Hrano de, hrano, či de šteo, či de šteo za svoje spoznati.

To mi je vse na pamet prišlo, kak sam prišo k mojoj malo cepiki. Mala je ešče, vrejek njoj dosegnem. Na vrejki je bilo gnezdo, metülje so jo napravili ešče lani. Doli vtrgnem, 28. marc je bio pa so že žive bile male gosance. Oz daleč čüjem: Ci ci fü, či či fü, to je moja draga senica s žutim pruslekom. Dobro, dobro, si zgučim, te gosance si tü nihala. Ona pa dale popeva: C cifü, c cifü, či bi je vse prepravila s kem bi pa te mlade krmila?

Dom i svet. — Glási.

Molba Olt. Sv. 10 aprila pri Sebeštjani.

Odlikovanje. Poročnik Edvard Zorko je dobo vojni križec III. r. s dekoracijov i s sabljani.

Sobočka električna železnica. Z Soboti nam pišejo: Bistreše tekoče vode daleč ne naidemo, kak je naša Mūra. Vučeni pravijo, ka je v njoj 30—50 jezer konjskih sil skrito, s šterov močjov bi lahko vnožino fabrik hranili i železnic vozili. Potrebūvali bi dosta milijonov vu škeri i mašine vložiti. Dve sobočkive posojilnice (šparkase) ste se vu te namen združile. Ešče do druge bolje močne kase mogle na pomoč priti. Inženirje delajo že na planah, prošnja je k ministeri notri dana za koncesijo (dovoljenje) kde, vu šteroj vesi ob Mūri se naredi vodomočna električna centrala, — ešče ne vemo. Briga se za našo delo ne samo sobočka okroglina, nego i višje poglavarstvo i močne posojilnice. — Naš prijatelj, ki nam je to novico navdušeno objavo, se spomina, da kameno vogelje pomenjkava, za 50—60 let ne mo več meli vogelja z zemle kopati. Loge, gošče smo, posebno po ravenskom, ztrebili. Topločo sunca ešče ne vojo sprejeti, vkūp sklasti i vu mašine levati. Nego človek je vu bistrih vodah naišeo veliko moč, štero obrne na električno moč. Ona žene mašine vu fabrikah, tira kola i posvet dava. Či se to podjetje posreči, preobrne se naša slovenska krajina kre Mūre. Nōnč vu sne si ne moremo senjati, kelko nam dobra prinese. Bi vredao bilo naše delavno ljudstvo, da bi njoj visoka vlada pod roke segnola ino lepšo bodočnost na noge postavila.

Pobožnost je na vse dobro. Naše ljudstvo je pobožno. To njeno jakost izrabijo — tūhinci, ne mo je nači imenūvo. Vsako 8—10 leto morejo vkamiti naše ljudstvo. Ne sliši čislo i sveti kep vu roke židova. Či k vam pridejo, dveri njim pokažite.

Poletno vremen je poleg nove odredbe od 1. aprila na 15. aprila proinjeno.

Štenje ljudstva i stvari. Vlada je odredila, da za volo prehrane civilsko prebivalištvo poleg stanja 15. aprila od 16. do 20. aprila vkūp spišejo. I teda se vkūp spišejo konji, živina, svinje i ovce, tak i ognjeni mašini, motori za mlatitev i geplni.

Živinske senje. Da se zagotovi meso armadi potrebno delaisko društvo prometa živine namerava od kmetov kūpiti živino i senje bode držalo. Na

našem kraji v Monostri 8. aprila, v Soboti 15. aprila. Na živo vago plačajo za kilogram: jūnce 4.46—5.50 k., krave 4.18—5.52 k., bke 4.46—5.40 k. Či na teh senjah se kūpi telko živine, kelko žūpanija more dati na armado, tak se rešimo rekvizicije, kda i cena dosta menša bode.

Na granici. Paver se je stavo, da proti vsem žandarom i policaji z vogerskoga na austrijsko spravi svinjo. — Eden den se je peló paver prek granice i je pravo, da ide po zdravniku. I za resnico okoli poldneva je prišo nazaj, od zajaj je „nikak“ sedo vu velke kapate zamotani. Večer je paver „doktora“ nazaj pelo. Policaja je tūdi mislila, da se doktor nazaj pela. Pa je doktor ne sedo na kola ne te, pa nezday. Nego prvle je bila figura lesena vu kapute zamotana, zdaj pa sama svinja je bila vu kaputah. Paver je dobo. Ov je mogo plačati.

Pri bareni (komi) Mūre. Vogler Karol z Cankove je te dai 5 meterecentnov povejeaoga, sūhoga mesa pelo proti granici. Močno je zakrito bilo s senom. Srečno so prišle kola do Mūre, samo bi na komp mogle stanoti, pa bi že na Štajerskom bile. Nego na našem kraji Mūre je granička policaja kola stavila. Vogler je pravo, da je meso šteo svaki peljati, ki prek granice prebiva i eden del njegovoga posestva na vogersko preksega. Nego edno je falinga, zakaj je pa te meso tak močno pokrito bilo. Na onom istom kompi je policaja stavila več austrijanskih tržcov, ki so šteli 3200 kg. semenskoga blago na ov kraj spraviti.

Saditev krumplnov. Za saditev so najboljši sredaji krumplai. Rano sadimo. Ne globoko. Štiri prste zemle doide. Či je zemla mokra i zmetna, krumplni tem više pridejo. Letos je malo krumplnov v dostih mestih za saditev: sadte je redka. Redki krumplni. velki grmi vsikdar telko prinesejo, kak gosti, ešče več, dela pa menje želejo, posebno v jesen, kda je kopamo.

Bela repa. V Dolencih majo navado med kukurco belo repo saditi. Rana skūha, lepo cenoma. Istina, da se je l. 1917. ne posrečila, sūhoča bila i so mišice pojele. Da pa so lani mišice ešče burgundo skoro vse pojesti štele. Mišice posebno ladajo vu novo pognojenoj zemli. Či stoj ma dobro zemlo, staro pognojeno, plača se njemi rano repo saditi, bolje, kak kaj s eč drugo. Pitali do za njo.

Dari. Na podporo Novin Marič Marija Beltinci 1 kor.

Vdobljeni so penezi sledečih vojakov: Lang Anton Sielec Bienkow 15 k. Vogrin Števan z B gojine 10 k. Puhhan Janoš t. pošta 512. 5 kor.

Rekvizicija svinj. Da se spravi za bel za prebivalstvo i armado, je minister prehranjevalni odredo rekvizicijo spadnejo svinje zmetneše od 40 kg. kde je od pet menje svinj, tam ne bode rekvizicijo. Nihajo se plemenske svinje, zvūn toga na štiri osebe se niha svinja za krmlenje.

Kaj bode s novim povom? Čūje se, da vlada namerava armadi i prebivalštvu potrebno silje že pri mlatitvi zapreti, ostalo silje pa kmet lahko oda.

Bitje med civilami i vojakami. Te dni večer okoli 7 vūre so trije orožnati vojaki z Radgone prišli v Pužavce. Pri ženi Hari Jožefa so krūh prosili. Ne je njim dala, nego je odbežala. Vojaki so eden kolač krūha s sehom vzeli. Žūpan Temlin Ludvik je od njih pravico proso. Med tem se je začnolo praskanje. Žūpan je ednoga razorožo, drugi ga je pa smekno v nego, tretji je Zrinsko Jožefi v črvo potisno spico. Cankovski žandarje so razovožili vojake.

Bojni beteg od slabe hrane na Češkom. Lani je obetežalo 22,842 lūdih, mrlo 1028.

V Austriji na tjedon edna oseba dobi 20—30 dek mesa.

Ruski državni dugi so veliki. Zday šče ruska vlada dug za časa cara napravlenoga zaničati. Angluši i francozi protestirajo.

Velki mraz je bio 27—29. Zemla zmrzola. Ništerni so že krumpiše posadili. Što zna, či so ne zmrznoli. Pomezli so vrehi, tak i marule. Po vogerskom velki kvar na setvi ripsa (repica).

Pošta. Horváth Števan tab. posta 361. Ka bi najbolje potrebno bilo, imena junaka si mi ne odpiso. — *Karba Ludovika* „Novine“ so nazaj prišle. Se je taborska pošta premenila? — *Maria Lūk.* Domajince. Vaše penoze — 2 k. 70 fil. sam poslao na društvo sv. Petra klaverskoga. Ljubljana. Knige od tistec proste. — *Večim.* Či menje dobite Novin, včasi pište tiskarni v Sombotel. Ona je odgovorna. Či jih pa celo ne dobite, reklamajte na pošti. Nika vas ne košta. — *Balek.* Novine pošiljam na naslov onoga, ki mi je naročnino poslo.

Naprej v življenji pridejo samo tist lūdje, šteri so točni, zaneslivi. Zavolo teh svojstev more meti človek dobro pa tečno idočo vūro. Slabe vūre, štere gosto henjavlejo, hitro se pokvarjajoče bazarne vūre, delajo dosta nevole, zamūde, pa žalosti. Toga se najlekej tak obēuvamo, či si kūpimo dobroidočo, zaneslivo švicarsko vūro od stare svetovno

znane tvrdke H. Suttner, Ljubljana, št. 945. Bogata izbira vür, verižic, zlatih pa srebrnih reči i. t. d. najdete v bogate ilustriranom krasnom ceniku tvrdke H. Suttner, šteta ma svojo lastno tovarno vür na Švicarskom, pa zavolo toga razpošila po najnižšoj tovarničkoj ceni.

Prázne hiže

Gda de dónok lehkeše z domi idti večer ali za útra? To je pitao Vučkov Ivan od svoje žene. Na stare dni je vojak postano i more oditi... Že je sere vlasi meo i zdaj na stare dni de se včio, ka bi se mogeo v 20 leti včiti, či bi za to pripraven bio. Či je što v 20 leti ne pripraven orožje nositi, jeli je pripraven na to vu 45 leti? Ne vem. Ali časi so takši, ka more biti...

Ločiti se od doma je vsigdar žuetno, pravi žena, bojdi si večer ali utro. Večer je, mislim, bolše z domi idti, ar kmica zakrije i človek ne vidi, ka vse doma odstavi. Ali za útra ga vsaka vejka, vsaka korinica, vsaki grm nazaj zove, ga vábi, tak, da bi vse kričalo: ne odstavi nas.

Ali Vučkov Ivan je dónok tak očločo, ka de za útra šo z domi.

Ešce je ne sunce gori prišlo, je že nakrmo konje i začne pregati. Ali ka je to? Škér na opačno gori dene konjom. Konji žalostno glédajo tak da bi pravili: vért zakaj ste tak žalostni, ka ešce pozabite, kak nas trbe naprežti? Napreženo je, hodi, kriči Ivan ženi. Konji neščejo z mesta idti tak, da bi pravili: „vért ostavimo doma.“

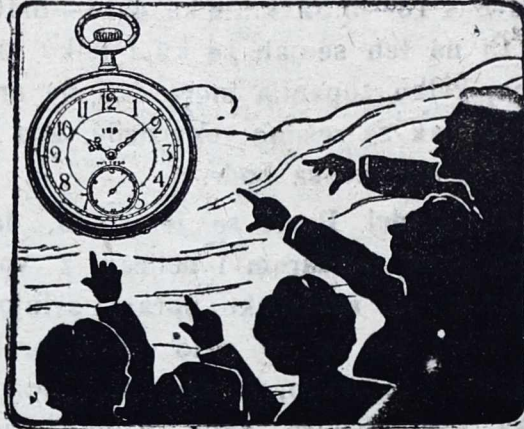
Ivan močno potégne: gyü... i se pela vö z dvorišča. Vu vési so ljudje že gor, delavcov je malo vsaki že od treh na petaj more biti. Gda čujejo kola rogatati, želuc glédajo, što se pela. Starčeki zaglédnejo Ivana i za njim kričijo: Ivan, Bog te naj vodi, ženske pa vzemejo fórtok i doli si zbrisejo vroče skuze z svojih lic govoreće: si-rola Méca, ka de zdaj delala stov drobnov decov...

Ivan po mali z vesi pride. Tam je stála edna samérna hiža. Nikoga ne ga v njoj, prázna je. Okna so potrejte, na njih poležene korinice posühšene, kükli se rúšijo, štale so odprejte, na hlevi ne ga dvér, vse je zapuščeno. Ja te hiže vért je spadno na bojišči, žena je mrla i deca. gde so? Eden je pri babici, drugi pri dedeki, tretji pri strini, štrti slúži, peti te najmenši poleg matere na cintori počiva. Žalostno je gledati tak prazoo hižo. Ivan pa celo prestrahšeno govori, kda jo je zagledno: Méca! nama se tudi zna tak zgoditi... Bog vari vsakega takše nevole!

Dale.

Dobra „IKO“ ura

je od obudovana in zazeljena, kajti ona je meistersko delo u arske umetnosti!

- Slev. 410 Anker-urka Roskopf-ura
 705 Roskopf-ura, kolesje v kamenjih
 449 Roskopf-ura, gravirani, mocuo posrebrani ovojni mantelj . . .
 720 Srebrna cilindar-remontar-ura . . .
 600 Raolium-žepna ura, sveti ponoči
 1450 Veriga iz bele kovine
 1142 Srebrna broša
 1145 Srebrna broša, 3 deli
 468 Duple-zlato srčice
 1265 Diamant za rezanje stekla
 1645 Ubani, zlato na srebru
 1022 Srebrni rošni venec
 518 Nikel-kavalska ura
 513 Nikel-tula-ura, dvojni mantelj . . .
 712 Nikel-anker IKO ura, 15 rubinov
 776 Srebrna IKO ura, dvojni mantelj
 804 Srebrna damska ura, 6 rubinov
 817 Srebrna damska ura dvojni mantelj
 556 Dolga srebrna damska verižica . . .
 1544 St. Lederna narokvica vöra . . .

Za volo bojne, nje posledice pred tis kom toga glasila je ne mogoe bilo ločne zene odloči. Ki se interejajo, stalna cena se njim vu vsim oznani.

Razposiljatev po povzetju, kar ne izmenjua! dopade, se Velikanska izbira ur, verižic, prstanov, kinča, daril itd. v krasnem ceniku zahtevajte ga velikem zaštonj in franko.

Vse ure se natančno regulirane.

Lastna fabrika ur v Švic. — Lastna marka „IKO“ svetoyne znana Krscanska razposiljalna hiša
H. SUTTNER samo **LJUBLJANI št. 45.**
 Svečovna znána vsled dobave dobrih ur. — Nobene ali jalke.

Cist i koža na lici

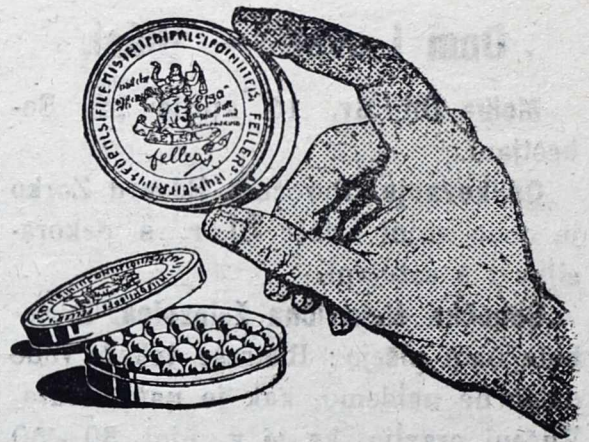

na rokáh, kaj pri vnoгих ljudéh obéudájeno, da dvojo prednost svojim lastnikom. Najobprvim za celo telo je potrebno, naj koža zdrava bo, zato ka samo tak se moremo skoz nje prav zračiti. Obrúgim je pa to tud potrebno, naj našim bližnjim z nezdravov kožov mržnje ne spravimo. Nečista koža, brizge, pušče jci, splint, elise mozolčki, bradajice opeklinn itd. pa večkriat to zrokujejo, kaj je pa tudi škodljivo za dihanje kože i zato tudi nezdravo. Vnogo jezér moškov i žensek rábi pri zdravljenji i čuvanji svoje-koža Fellerovo „Elsa“ pomado za brambo lica i kože št. velki lonec 3 K II. št. močneša kakoršnost 4 K 50 fil. To vrástvo ne škodi, kak vnogo reči za lepsanje kože pomújanih. Odstráni aetege kožne, obráni od pečeline sunca, splint, odpravi puščajce, spotaline itd. Na mesto grizecih i večkriat škodljivih žajf rabimo Fellerovo lilijsko žajfo ali pa Fellerovo borax-žajfa i prah za mujvanje (borax prašek) 1 kor. Za Fellerovo lilijo mlečno žajfo za volo stalna

dragočo i pomenj kanja blaga je ne mogoe bilo tú odloceno ceno štampati, nego vsikoar kak najbolje fal de se zacunalo.

Vlasjé mečno rastéjo

po Fellerovoj „Elsa“ Tannochina-pomadi za vlasé Loncek 3 K, močnejše kakovosti II. št. 4 kor. Krepi kožo na glávi, zabrani pislivost i rano oserelost, pomore k zrási mocnih, zdravih vlasí. Nema škodljivih snov v sebi zato má pred škodljivni pomadani prednos posebno pred tislmi, stero ponújajo nevuceni lekar-nistva. Za mustace je najbolša Fellerova mast za 1 K 80 filerov. Narocitve pošlimo neposreo o na Feller-V. Et. en lekarnika, Stubica Cent. ale br. 146. (Zag-župa ja.) Pakiranje i postnina posebim 2 kor. 30.

EDINA OBRAMBA

proti znorenji pri kúpeili imitiranoga blaga je, či si gori zapomlimo od z goraj našlikano znamenje po mali poganjajočih, žalodec okropčajoč h, tečnih Fellerovih Rebarbera „Elsapilul“. To malo opominanje naj sliži n šim čitatelom na obrambo proti premembi i je ne naš čl, da bi s tem ne potreben reklam delali tomi že davno poznanimi domačim sredstvi. Ki ešce ne pozna „Elsa pilule“, lahko zve od svojega zdravnika da

ZALODCI I CREVI

izvrstno zlužbo včinjio s svojov tečnov, pre-kúhanje pomagajočov i okrepačajočov močjov, lahko se na nje nihamo pri zasühšenom, staj-lenom sto'ci i. t. d. od š'eroga se dosta hvale lahko čte vu 100 000 pismah, šteto so vu lekarni Fellerovoj, 6 skatúl brezi postnaine 7 K 37 fil. 12 skatúl brezi postnaine 13 K 47 fil. vu edino pravoj kakoršnosti vu lekarni V. Eugen Feller, Stubica Central 146 sz. Žup. Zagreb.

To i
 nikaj
 drugo

je že davno sprobanoga bol vtiššajočega Fellerovega „Elsa-fluida“ pravi glašek i edino pravo znamenje. Ne za volo reklama, nego da te se znati braniti proti n'kaj vrednih imitiranih sredstev, pokažemo na zgornjoj šliki glas i znamenje, znovič opozarjamo, da pri kúpeiji vsikdar pazimo na „Fellerovo“ ime i na znamenje „Elsa.“ Ki to dobro, zavúpáno domače sredstvo ešce ne pozna naj pita svojega domačega doktora, da

pri bolah i prehlajenji,

proti reumi i protini, proti bolam sinjeka i prsi kak radikalen je njgov vspeh. Od njegove zdravilne moči svetle pisma lahko čtemo vu več kak 100,000 zahvalnih pismah i doktorskih péročilah, štete vu lekarni Fellerovoj štoj šteč lahko pogledne. — i malih ali 6 duplinskih ali 2 specijalna gla ške brezi postnaine 14 K 32 fil., 24 malih ali 12 duplinskih ali 4 specijalnih glaškov brezi postnaine 27 K 32 fil. vu edinoj pravoj kakoršnosti vu lekarni v. Eugen Feller Stubica Centrala br. 146. Žup. Zagreb.